

Sygn. akt: I C 1040/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Andrzej Gromadzki
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Aleksandra Sobótka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2018 r. w K.

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 1.861,82 zł (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od 21.09.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 421,83 zł (czteryście dwadzieścia jeden złotych osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kętrzynie, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:

- od powoda P. C. kwotę 21,66 zł (dwadzieścia jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy);

- od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 31,42 zł (trzydzieści jeden złotych czterdzieści dwa grosze).

UZASADNIENIE

Powód P. C. domagał się zapłaty kwoty 2.924,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20.09.2016 r., do dnia zapłaty, tytułem wyrównania pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., a kwotą rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...). Ponadto, domagał się kwoty 220,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia niezależnej opinii rzeczoznawcy samochodowego, zgodnie z przedłożoną fakturą VAT nr (...) z dnia 15.09.2016 r. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając wskazał, że w dniu 30.08.2016 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony należący do powoda pojazd marki O. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony u strony pozwanej. Według

powoda, pozwany znacznie zaniżył wartość kosztów naprawy, m.in. przez niezasadne zastosowanie zaniżonej stawki za roboczogodzinę, potrącenie 30 % amortyzacji części zamiennych, zastosowanie potrąceń na kosztach lakierniczych.

Pozwany, (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zażądał ponadto zasądzenia od powoda zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając wskazał, że dotychczas wypłacona kwota odszkodowania jest w pełni adekwatna w stosunku do wysokości szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 30.08.2016 r., a dalsze roszczenia powoda pozostają bezzasadne. Stosownie do postanowień art. 361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Dlatego, pozwany zobowiązany jest do zwrotu wszelkich celowych oraz ekonomicznie uzasadnionych kosztów.

Pozwany nie ma przy tym obowiązku zwrotu kosztów najwyższych wykraczających poza rzeczywisty rozmiar szkody. Z tego też powodu w kalkulacji ujęto przeciętne, realne i rynkowe koszty prac blacharsko – lakierniczych oraz ceny części funkcjonujących na polskim rynku, z baz generalnych importerów oraz baz niezależnych dostawców. Ustalając wysokość odszkodowania pozwany wziął również pod uwagę wiek pojazdu w dacie szkody (16 lat), a przez to zużycie niektórych elementów oraz udział przedmiotowego pojazdu w dwóch kolizjach: tj. w dniu 15.04.2014 r., i 23.12.2005 r. Określone na tej podstawie koszty naprawy pojazdu, zdaniem pozwanego, pozwalają na przywrócenie auta do stanu poprzedniego, bez uszczerbku dla jego wartości, względów technicznych czy estetycznych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30.08.2016 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony należący do P. C. pojazd marki O. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W., które uznało co do zasady swoją odpowiedzialność za naprawienie szkody powstałej w wyniku ww. kolizji i na podstawie przeprowadzonej kalkulacji przyznało i wypłaciło właścicielowi pojazdu odszkodowanie w kwocie 1.326,33 zł. Na skutek reklamacji wniesionej przez P. C., (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. ponownie zweryfikowało roszczenie i przyznało na jego rzecz odszkodowanie w łącznej wysokości 1.687,24 zł.

(nie kwestionowane).

W dniu 15.10.2016 r., powód uzyskał w niniejszej sprawie kalkulację naprawy nr (...), według której całkowity koszt naprawy pojazdu wynosi 4.611,90 zł. Koszt przeprowadzenia opinii wyniósł 220,00 zł (faktura (...) k. 20).

Zgodnie z opinią biegłego rzeczoznawcy z zakresu m.in. techniki samochodowej i ruchu drogowego Z. K. (1), oszacowana wartość szkody w pojeździe marki O. (...) o nr rej. (...), tj. koszt naprawy przy uwzględnieniu w kalkulacji cen oryginalnych części zamiennych (EO) wynosi 4.480,46 zł brutto. Natomiast, oszacowana wartość szkody w pojeździe, tj. koszty naprawy przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych (Q) oraz części zamiennych o porównywalnej jakości (P) wynosi 3.329,06 zł brutto. Według opinii biegłego, naprawa przedmiotowego pojazdu przy użyciu części zamiennych (Q) oraz części zamiennych o porównywalnej jakości (P) umożliwia przywrócenie stanu technicznego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody (opinie: główna i uzupełniające k. 105-114, 145-148, 172-173).

Sąd zważył, co następuje:

Pomiędzy stronami bezsporny był fakt i okoliczności zdarzenia powodującego szkodę oraz rozmiar szkody (zakres uszkodzeń pojazdu). Ponadto, pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności, wynikającej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zawartej pomiędzy sprawcą szkody, (...) Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód kwestionował jedynie wartość szkody.

Podstawą roszczenia powoda jest odpowiedzialność cywilna sprawcy szkody. Przy obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego – sprawcy. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów nie może zawierać dalej idących ograniczeń, co do przedmiotu ubezpieczenia i zakresu obowiązku

odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń niż wynikające z obowiązującej w czasie szkody Ustawy z dnia 22 maja 2003 r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 ze zm.). W szczególności, stosownie do art. 13 ustawy, odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Zatem jedynym, przewidzianym prawem, ograniczeniem odpowiedzialności ubezpieczyciela, jest wysokość sumy gwarancyjnej, której przekroczenie w sytuacji rozpatrywanej sprawy nie wchodzi w grę. Odnosząc się natomiast do kwestii zakresu odpowiedzialności cywilnej sprawcy, należy mieć na uwadze, że poszkodowany, stosownie do art. 361 K.C. ma prawo do pełnej kompensacji szkody.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Z tej zasady, a ponadto z podstawowej normy art. 361 § 2 k.c., wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej.

Podkreślić należy, że stosownie do art. 363 §1 KC wybór sposobu naprawienia szkody należy przede wszystkim do poszkodowanego. W ocenie Sądu, brak udokumentowania kosztów naprawy, nie może automatycznie przesądzać o utracie przez poszkodowanego prawa do restytucyjnego naprawienia szkody i związanego z tym zwrotu kosztów takiej restytucji. Okoliczności powyższe nie powinny wpływać ujemnie na sytuację powoda, albowiem celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku naprawy pojazdu lub poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. Skoro art. 361 § 2 KC mówi o pełnej kompensacji szkody, to z pewnością dotyczy to pełnego kosztu naprawy, jeżeli tylko koszty dokonania takiej naprawy nie przekraczają ustalonego zakresu i nie zwiększają wartości uszkodzonego pojazdu ponad wartość, jaką miał w chwili kolizji.

Celem ustalenia rzeczywistych i ostatecznych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego Z. K. (1) (opinie: główna i uzupełniające k. 105-114, 145-148, 172-173). Zgodnie z szacunkami biegłego, wartość szkody w pojeździe marki O. (...) o nr rej. (...) została wyliczona w dwóch wariantach:

I - koszty naprawy przy uwzględnieniu w kalkulacji cen oryginalnych części zamiennych (EO) wyniosły 4.480.46 zł brutto;

II - koszty naprawy przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych (Q) oraz części zamiennych o porównywalnej jakości (P) wynosi 3.329,06 zł brutto.

W ocenie Sądu, opinie są jasne, rzetelne i pozbawione sprzeczności, wobec czego ich wnioski Sąd podzielił w całości. Według opinii biegłego, naprawa przedmiotowego pojazdu przy użyciu części zamiennych (Q) oraz części zamiennych o porównywalnej jakości (P) umożliwia przywrócenie stanu technicznego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody. Zdaniem biegłego, z analizy kosztorysu sporządzonego przez pozwanego, a będącego podstawą dotychczas wypłaconego powodowi odszkodowania wynika, że zastosowanie przez pozwanego potrącenia amortyzacji części zamiennych oraz kosztów lakierowania było nieuzasadnione. W rozpatrywanym przypadku, przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu technicznego, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody, konieczne jest użycie nowych części zamiennych, ponieważ brak jest możliwości dokonania naprawy części zakwalifikowanych do wymiany. Poniesione na nie wydatki wchodzi w skład niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu. Zgodnie z opinią biegłego, części zamienne oznaczone symbolem (O) oraz (Q) są oryginalnymi częściami zamiennymi tej samej jakości co komponenty stosowane do montażu pojazdu które produkowane są zgodnie ze specyfikacją i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta tych pojazdów i są one tej samej jakości co części stosowane do pierwszego montażu. Natomiast części oznakowane symbolem (P) są to części zamienne, dla których producent pojazdu zapewnił, że są one tej samej jakości, co komponenty, które są lub były stosowane do montażu danych pojazdów samochodowych (opinie: główna i uzupełniające k. 105-114, 145-148, 172-173).

W ocenie sądu, z wniosków opinii biegłego nie wynika, że do wykonania prawidłowej naprawy pojazdu powoda i przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia konieczne jest zastosowanie tylko oryginalnych części zamiennych, które pochodzą od producenta. Natomiast oryginalne części zamienne pochodzące bezpośrednio od producenta pojazdu powinny być bezwzględnie montowane w pojazdach objętych gwarancją producenta, i gdy w tym okresie był serwisowany w oparciu o części oryginalne pochodzące od producenta, a ponadto gdy przemawia za tym szczególny interes poszkodowanego. Zachodzi on wtedy, gdy pojazd co prawda nie znajduje się już na gwarancji producenta, ale poszkodowany serwisował pojazd w oparciu o części oryginalne. W takim wypadku prawidłowo udokumentowany przebieg serwisowania i naprawy pojazdu może mieć wpływ na jego wartość rynkową. Szczególny interes po stronie poszkodowanego, uzasadniający konieczność zastosowania rozliczenia części oryginalnych zachodzi również wtedy, gdy naprawił on pojazd mechaniczny z wykorzystaniem części oryginalnych i przedstawi fakturę lub rachunek za naprawę.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy i biorąc pod uwagę, że przedmiotem naprawy był samochód osobowy marki O. (...) o długim okresie eksploatacji – 16 lat, który brał udział w dwóch kolizjach, oraz brak jest udokumentowanych dowodów serwisowania i naprawy pojazdu w autoryzowanym przez producenta zakładzie naprawczym z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych pochodzących bezpośrednio od producenta, zastosowanie w kosztorysie części zamiennych, których jakość została oznaczona symbolami (Q) i (P), oraz potwierdzona przez producenta pojazdu gwarantuje przywrócenie jego stanu do stanu sprzed powstania szkody komunikacyjnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego Z. K., jako prowadzący wyłącznie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Tym bardziej, że pytania, które miałyby być zadane biegłemu, a sformułowane w ostatnim piśmie procesowym, pełnomocnik powoda mógł sformułować już po opinii głównej i pierwszej opinii uzupełniającej, co wynika z treści opinii i charakteru pytań.

W tej sytuacji, Sąd przyjął do rozliczenia wariant II rozliczenia kosztów naprawy przedstawionego przez biegłego Z. K. (1), dlatego uwzględniwszy kwotę dotychczas wypłaconą przez ubezpieczyciela właścicielowi pojazdu (1.687,24 zł), Sąd uwzględnił powództwo do kwoty 1.861,82 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Przy czym Sąd uznał zasadność dodatkowego żądania powoda w zakresie zwrotu kosztów opinii technicznej sporządzonej na jego zlecenie. Mając bowiem na uwadze wyniki postępowania należało stwierdzić, iż była dla powoda niezbędna dla dochodzenia roszczeń wobec ubezpieczyciela.

Sąd uznał za zasadne żądanie przez powoda odsetek za czas pozostawania pozwanego w zwłóce z wypłatą części odszkodowania. Sąd uznał odmowę wypłaty dochodzonej przez powoda części odszkodowania za pozbawioną podstaw, zatem usprawiedliwione było żądanie przez powoda wypłaty odsetek od daty wypłacenia jej niespornej części odszkodowania. Dlatego też, orzeczono jak w pkt I wyroku, mając na względzie art. 321 KPC.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 KPC, mając na uwadze wynik procesu.

O nieopłaconych kosztach sądowych opinii biegłego z zakresu szacowania kosztów naprawy pojazdów Sąd orzekł na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mając na uwadze, że powód wygrał sprawę o odszkodowanie w 59,2 %, a pozwany w 40,08%.